

Domstoladministrasjonen
Telefaks: 73 56 70 01

Deres ref.: 200300039-13

1. Jeg viser til Domstoladministrasjonens brev av 27.3.2003.

Jeg er glad for at Domstoladministrasjonen nå har kommet til den konklusjon at domstolene "selvfølgelig" skal besvare henvendelser fra publikum.

2. Når det gjelder de andre spørsmålene så henviser Domstoladministrasjonen til at den ikke har ytterligere å tilføye utover Domstoladministrasjonens brev av 5. mars 2003. Det fremgår imidlertid ikke klart om mangelen på ytterligere kommentarer skyldes at Domstoladministrasjonen ikke har tatt stilling til de momenter som fremkommer av mitt brev av 23. mars 2003 eller om det skyldes at man har tatt stilling, men kommet til samme konklusjon som tidligere.
3. Dersom Domstoladministrasjonen ikke har tatt stilling til momentene av 23. mars 2003 vil det være av interesse å få Domstoladministrasjonens begrunnelse for å unnlate å ta stilling til disse spørsmål, og eventuelt en vurdering av om en slik unnlattelse vil være i samsvar med god forvaltningsskikk.
4. Dersom Domstoladministrasjonen har tatt stilling til momentene av 23. mars 2003 og tidligere henvendelser og likevel har konkludert med at det ikke er grunnlag for å kritisere skifteretten vil det være av interesse å få konkretisert den avveining som er foretatt.

I denne forbindelse viser jeg til at Domstoladministrasjonen selv har konkludert med at henvendelser "selvfølgelig" skal besvares. På den annen side har Domstoladministrasjonen også konkludert med at unnlattelse av å besvare henvendelser ikke gir grunnlag for kritikk. I utgangspunktet synes disse to standpunkt å være uforenlige.

Det har derfor interesse, muligens også allmenn interesse, å få klargjort hvilke momenter som gjør at unnlattelse av å oppfylle en "selvfølgelig" forpliktelse likevel ikke blir kritikkverdig.

Er det slik at domstolen må unnlate å svare et bestemt antall ganger for at forholdet skal bli kritikkverdig, - eventuelt hvor mange ganger?

Eller er det slik at man kan unnlate å besvare et stykke tid, i tilfelle, - hvor lang er "tidsfristen"?

Er det forenelig med domstolens rolle uten begrunnelse til partene, å forsere behandlingen av noen spørsmål og samtidig la være å behandle andre spørsmål?

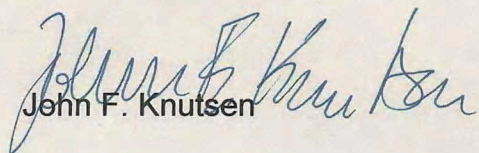
20. april 2003

Dersom domstolen har tatt en beslutning om "å stille en sak i bero", er dette noe som må/bør meddeles partene? Dersom dette ikke må meddeles partene, hvor lenge kan man eventuelt stille en sak "i bero" uten en slik meddelelse, og hvordan vurderer Domstoladministrasjonen de rettssikkerhetsmessige konsekvenser av et slikt standpunkt? De fleste vil vel ellers oppfatte det slik at offentlighet i rettsforvaltningen er av nokså fundamental rettssikkerhetsmessig betydning.

Jeg viser ellers til tidligere henvendelser.

5. Domstoladministrasjonen har ikke besvart spørsmålet om eventuelle tiltak for å sikre at publikum får svar på sine henvendelser i fremtiden, og tiltak for å sikre publikums rettssikkerhet jfr. bl.a. spørsmålene ovenfor og henvendelsen av 23. mars 2003. Jeg ber om Domstoladministrasjonens svar også på dette punkt.

Med vennlig hilsen

John F. Knutsen